

πως ἂν τὸ αὐτὸ ἢ ἐναργὲς μοι μὴ κεκτημένῳ
προσέγοι, ἀλλ' ἄλλοι οὐκ εἰσιν. Εἰ ταύτην τὴν θεῶν
φύσιν αὐτῆς γενέσθω. (Ὡς Σωκράτους τὴν πρὸς
ῥητορὴν ἐπιστολὴν τὴν πρὸς τὸν Κριτῶν· τοῦ
Ἑκκλήτου τὸ Εἰς τὸν Κριτῶν ἐ κεφαλῇ καὶ τὸν Κριτῶν
τοῦ Πλάτ.) Συναφὴν δὲ ἡμεῖς μετὰ τὴν διδασκαλίαν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ αὐτοῦ ἀπαίτεται. Καὶ οὐκ ὡς ἐγὼ θέλω πα-
ρὰ τὴν ἀλλ' ὡς αὐτὸς. Διὸς Κεφ. 5. καὶ Ματθ. Κεφ. 5.
Ἡ ῥητορική ἐστιν τῶν ἐλλήνων εἰς τὸν ὕψην,
καὶ πρὸς τὴν ἀρετὴν εἰς ἀνθρώπων οὕτως προ-
βλεφόμεθα. ὥστε ἀποδεικνύεται ὅτι εἰς τὴν ἐ-
κείνην μας εἶναι τὸν βλέποντα ἢ να μὴ βλα-
πτέται ἐαυτοῦς, καὶ ὅτι οὐδεὶς ἄλλος δύναται
μὴ μὲς βλάβῃ μὲς ἀφαιρούσι καὶ αὐτὴν τὴν
φύσιν ἐπὶ τοῦ να ὑπολαμβάνωμεν ὅτι ἐ-
χόμεν ἐχόμεν (ἢ συνέχεια ἐπομένως).
Συναφὴς δὲ τῶν Λακωνικῶν ἐπὶ
γενικῇ συνόψει περὶ τῆς κατεπεγούσης
τῆς Πατρὸς ἀνάγκης καὶ ἀμνημονύων τὴν
ἀρετὴν τὴν πρὸς διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς παρῶν
σὴ αὐτῶν ὑπομνήσεως καὶ ἀποφύγῃ τῶν ἐπα-
τελλόμενων δεινῶν. Φαυλοβόστis πρὸς τὴν ἀρετὴν
ἐκείνην γνῶμην εὐφραδίην καὶ καλλίστην,
ἥτις μὴ δύνατο νὰ ἀπαλλάξῃ τοὺς Λακε-
δαιμόνους ἀπὸ τοῦ ἐπικείμενου κινδύνου. Ἀλλ' ἐπεὶ
δὲ οὐκ εἶπὼν τὴν γνῶμην ἦτο φαυλοβόστis, δὲν
συγκάτενετο ὁλοτελῶς οἱ συνετοὶ Λακωνικοὶ
να τὴν θελήσιν εἰς πρᾶξιν διότι ἀποδεχομένη τὴν
γνῶμην τοῦ φαυλοβίου, ἐμελλον διὰ τούτου νὰ
δεξομένη εἰς τὴν νεολαίαν ὅτι αὐτοὶ δὲν ἀπο-
βλέπουσιν εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν πολιτῶν, ἀλλ'
καὶ τὰς γνώσεις καὶ ἐπομένως νὰ μὴ φρονι-
τίσῃ ἢ νεολαία περὶ τῆς ἀληθοῦς παιδείας,
περὶ τοῦ πῶς νὰ γινῇ ἐναρτέος δηλοῦντι, ἀλλ'
καὶ περὶ μόνης τῆς ψευδοπαιδείας, περὶ τοῦ
πῶς νὰ ἀποκτήσῃ μόνον γνώσεις, διότι αὗται
ἐκείνην νὰ τιμῶνται, ἢ δὲ ἀρετὴ νὰ ἐξουθενῇ-
ται ἔργον τῆς κοινῆς ὁλοφροντικῆς. (Θεὸς
βουλόμενος νὰ προτρέψῃ τοὺς πολίτας ἐπὶ
τὴν ἀρετὴν, ὥς πρὸς τὰ τὴν νὰ ἀποτελεῖται
ταῖς, ὡς εἰς τέλος σκοπεύωσαν, καὶ νὰ τοὺς
διδάσκωσαν ἐμπράκτως ὅτι ὅποιονδήποτε γνώσεις
καὶ νὰ ἀποκτήσῃ, ἐὰν σεφῶνται τῆς ἀρετῆς
μέλου, νὰ καταρτίζονται, ὥς οὕτως πορεύεται
ἐκείνην, ὡς ἀποφροντικῆς καὶ ἀρετῆς.

τῆς οὐθὲς γινώσκονται, ταῦτα βουλόμενοι νὰ
ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς πολίτας, οἱ ἐμφορῶν. Λα-
κεδαιμόνιοι, ἵνα καὶ τοὺς ἐναρτέος ἐκείνην
ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀρετῆς, καὶ
τοὺς φαυλοβίους ἀπὸ τῆς κακίας ἐμπνεύσῃ,
ἀποδοκίμαζον πορρωτέρως τοῦ φαυλοβίου ἢ
σωτηριον γνῶμην. Τότε γάρ τινες οὐκ εἰς ἐν-
μέσω αὐτῶν, εἰπὼν, ἄνθρωποι Λακεδαιμόνιοι πα-
ρὰ μὲν τοῦ φαυλοβίου γνῶμην δὲν πρέπει νὰ
λίσσονται, διότι οὗτος (δείξας τὸ φαυλοβίον) ἄς
καθῇσθαι ἄλλος δὲ τις τῶν ἐναρτέων ἐρεθίζῃ,
ἄς ἐκφωνήσῃ πρὸς τὸ συνέδριον τὴν αὐτὴν γνῶ-
μην, καὶ οὕτως ἄς τὴν ἐνεργήσωμεν, ὡς δοθεῖ-
σαν παρ' ἀνδρῶν καλῶς ζώντων. Διὸς ἡμεῖς
δὲν ἀποδεχόμεθα φαυλοβιότητα συντηρούμενη με-
τὰ φρονήσεως, καθὼς οὕτως δηλητήριον συγκε-
κραμένον μετὰ μέλιτος γινώσκοντες ὅτι ὡς τὸ
δηλητήριον, ὅταν μέλι καὶ ἂν ἔχῃ, ἐξαφανίζει
τὸν τολμήσαντα τὸ φάγῃ, οὕτως καὶ ἡ φαυλο-
βιότης, ὅταν φρονήσῃ καὶ ἂν πλουτῇ κατατρέ-
φει τὴν πολιτείαν ἐκείνην, ἥτις τὴν ἀπεδεχ-
ται μάλιστα δὲ ὅταν ἡ φρονήσις τῆς εἶναι με-
γαλειότερα, τοσοῦτον καὶ ἡ τὴν ὅποιαν ἐπάγε-
καταστροφὴν τρομερωτέρα. Ταῦτα οἱ Λακεδαι-
μόνιοι ἀκούσαντες, τὸν μὲν φαυλοβίον διώρισα,
νὰ καθῇσθαι, σημειώσαντες εἰς τὰς πράξεις τῶν
ὅτι ἀπέρριψαν τὴν γνῶμην, μόνον καὶ μόνον
διότι ἦτο φαυλοβίος ποῖς ἄλλος δὲ τίνα σω-
φρονῶς καὶ ἐναρτέως ζῶντα εἶπον νὰ ἐγερθῇ
καὶ τὴν γνῶμην εἰς τὸ συνέδριον νὰ προσέλθῃ.
Το το δὲ γενομένου, ἐνηργήσῃ ἡ γνῶμην. Ἀπαρ-
λακωνοὶ ὅμως εἶχε τεθειμένον καὶ ὁ Σόλων, μὴ
συγχωρῶν εἰς τὸν φαυλοβίον νὰ δηληγορήσῃ πο-
τὲ, καὶ ἀποκλείων αὐτὸν διὰ βίου ἀπὸ τοῦ πο-
λίτου τὰ δικαιώματα. (ἢ συνέχεια ἐπομένως).

Δώδεκα ἤδη ἡμέρας ἡ πόλις τῆς Αἰγίνης ἀπο-
λαύει ὑγείαν ἐντελῆ. Διὸ καὶ ἐλπίζομεν ὅτι εἰ-
μεθας τὸν Θεὸν ἐκτὸς τοῦ προσέχοντος ἡμῶν
πρῶτον φόβου. Ἰδού, ὁ Συμπολίταις, τὸ ἀπο-
τέλεσμα τῶν ὑγειονομικῶν προφυλάξεων. Αἱ
προφυλάξεις αὗται φαίνονται μὲν κατ' ἐπιφάνειαν
αἱ ὡς ἐνοχλητικαί, ἀλλ' εἶναι τῇ ἀληθείᾳ πνευ-
ματικῶν ἀγαθῶν, ἀπαρραλλοῦσαι οὗσαι τοῦ πικροῦ
ἱατρικοῦ. Τὸ ὅποιον πικρῶν μὲν σιγαλῶς τὴν
γλώσσαν καὶ τὸν φάργγον, ἀλλ' εἶναι πολυετούς
ὑγείας παραίτητος.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αριθ. 40.

Όσων Πρωτῶν τῆν Αἰτίας.

Τῶν ἐπὶ τῶν πέντε Τόλμαρ Ἰσπανικῶν προκλητικῶν τῶν ἡμερῶν καὶ ἑξακτον. ἐκδίδεται δις τῆς ἑβδομάδος.

ΕΝΑΙΓΙΝΗ ΤΡΙΤΗ 29 ΜΑΪΟΥ.

*Τῆς 4. Μαΐου
ἡ 30. Μαΐου*

Κύριε Συνακτα τῆς Ανεξαρτήτου.

Εἰς τὸν ἀριθμὸν 39 τῆς ἐφημερίδος σου, παρετήρησα ἐν ἄρθρῳ ἰ: τὸ ὁποῖον λέγεις, ὅτι ὁ κύριος Ράμφος Γ. τοῦ ἐνταῦθα Διοικητῆριον, σ' ἐξήγησε κατὰ τὴν πιατεῖαν τὸ ὄνομα τοῦ γραφέντος τὴν διατριβὴν, τὴν ὁποία, κατεχώρησε εἰς τὸν ἀριθμὸν 38 τῆς ἐφημερίδος σου, ἐγὼ χωρὶς νὰ ἐξετάσω ἂν τὸν ἢ ὅχι τοῦ χρέους σου νὰ ζητήσῃ τούτο, σὲ γνωστοποιῶ τὸ ἔξῃ, καὶ ἐαυτὸ ἀνέκω εἰς τὸ χρέος σου, καὶ νομίζω ὅτι ἀρκεῖ ἡ συμπεριεῖς νὰ τὸ γνωρίσῃς τ. Κωνσ.

Εἰς τὴν 10 τοῦ ἑνεσῶτος ἀνεφέρθη εἰς τὸ Διοικητήριον (ἐποχὴν καὶ ἡ ὁ Διοικητὴς ἡσθένει) ἔξαιτὼν ὥστε νὰ ἐμποδισθῇ εἰς χρεώσῃ μου ἑτοιμος πρὸς μετὰ τὴν ἐνταῦθα, καὶ νὰ ὑποχρεωθῇ ἐπίσης πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ χρέους σου. ἀφοῦ μετέθεσάν μου ὁ κύριος Κ. Ράμφος ὅτι διέταξε τὸν λιμενάρχην νὰ τὸν ἐμποδίσῃ εἶδον ἐξείωνης μετὰ δύο ἡμέρας τὴν χρεώσῃ μου ἀπολειπόμενον καὶ ἀναχωροῦντα, ἐγὼ κατὰ χρέος ἀνεφέρθη πάραυτα διαμαρτυρούμενος κατὰ τοῦ Διοικητήριου, ἔξαιτὼν κατὰ Νόμον παρ' αὐτοῦ τὴν χρεώσῃ μου, ἐνταῦθα δὲ καὶ ἀντίγραφα τῶν ἀναφορῶν μου ἀλλὰ παρ' ἐλπίδα εἰς ἔλαττα ἄλλο δὲν ἔλαβον παρὰ τὴν ἀπόκρισιν, ὅτι ὁ χρεώσῃ μου ἐπισκεπτεται εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι τὸ Διοικητήριον ἀντίγραφα δὲν δίδει.

Εν Αἰγίνῃ τῇ 23 Μαΐου 1828.

Ὁ φίλος σου

Δημήτριος Μανρεγορδάτος.

Ἀλλ' ἐὰν ἔτι ἀντικειχωρημένον, ἐκἀνταρ πρὸς τὸν κύριον Κ. Ράμφον τὴν ἐφεξῆς ἐφάτησιν.

Κύριε Ράμφο, αἱ διαμαρτυρήσεις τοῦ πολίτου εἶναι ἀδίκαι ἢ δίκαιαι εἰρὲν εἶναι τὸ πρῶτον, τί φοβεῖσαι καὶ δὲν δίδεις ἀντίγραφα; εἰδὲ τὸ δεύτερον, δια τι ματαιοποιεῖς τὰ πνίξης τὴν ἀκαταπύγητον κοινὴν, τῆς Δικαιοσύνης; ἐὰν ἡ ἀληθεύῃ ἢ δευτέρα περίσσεια εἶχε δίκαιον ὁ κύριος Ράμφος νὰ πείσῃ κατ' ἡμῶν τὴν Ἀστυνομίαν, μὴ ἀρεσκόμενος εἰς τὴν δημοσιότητα. Ἀλλ' ὁ ἀγαθὸς Διοικητὴς κύριος Γιαννιτῆς ἀνάγκη νὰ φροντίξῃ περὶ τῶν τοιούτων.

Ἀπορία Πρώτη.

Φησὶν ὅτι πολλοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἤλθοντες σχεδὸν γυνὸς. Ἰσχυρῶς με διαβόρα ἐπικερδῆς πουργήματα ἀλλ' ἡ διαγωγὴ τῶν κατήντησε νὰ ἔχῃ χρεῖαν καὶ αὐτοῦ τοῦ φωμοῦ. Ἐν τούτῳ δὲ παρεμβαίνει ἐσχάτως εἰς τι ὑπουργημα ὀλιγοχρόνιον μὲν, ἀλλὰ τόσον κερδαλέον, ὥστε, ὡς λέγουσιν, ἐκ ὑπῆρξε τόσα, ὅσα τὸν ἀκούσι νὰ εὐχαρισθῇ βασιλῶς τῆς πολυτελείας του τὰς τοιαύτας ὁρέξεις, καὶ τὰ κτήνη τῶν τῶν, ἐκιδόμενος κατ' ἡμέραν νεοβαλὴ γυναικείαν σοφίαν, ὥστε ἐρυθροῦσι καὶ αἱ γυναικεῖς, βλέπουσαι τοιοῦτον κενόπρεπός θαινώμενον. Οὗτος ἀδεῖται ὅτι ἐπειρήσε καὶ γελοῖος δεις τινὰς τοῦ σώματος κυλαδόμενος, χάριν καὶ λωπιδίου !! Εὐρίσκεται τοιοῦτος εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοσούτων πεινυτων καὶ αἵμα τεκυλισμένων Ἑλλήνων; Ἑλλήνι δομαζέται, ἢ τινὰς ἡμεῖς ἀγνωσμένον, ἂν τῆς Ἑλλάδος τὸ πολυπλόκον ἔδαφος σαράζῃ τὸ βαρύτατον τούτο ἄχθος. Οἱ Ἀναγνώσταιμας ἂς λάβουν τὴν καλὴν ἐλπίδα νὰ λύσωσι τὴν ἀπείριαν μας ταύτην, καὶ τοῖς ὁμῶς εὐγνωμένους.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙΩΝ

